HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הכא במאי עסקינן ביוצא ונכנם. פי' לעיל והזה בשלישי ובשביעי וטבל והדר ממר הריני נזיר [ו]והדר נכנס קופג את המרבעים ולפתוקי מדר' אליעזר דאמר לה בו ביום כו' אבל מי לא הדר וממר הינו לאסור לגלח וכו' אחין מזירות תלה עליו: **טמא שנזר** עומד בבית הקברות ומזר: **שביעי שלו עולה לו למנין.** דכיון דטבל והוי טהור מתחיל למנות מבו ביום לפי שאינו מביא קרבן: **ונזיר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו מן המנין.** פי"פ שטבל והוא טהור על יום שמיני שמביא בו קרבנותיו כדאמרינן בפ' ג' מינין (לקמן דף מד:) סדר תגלחת כילד היה מזה בשלישי ובשביעי ומגלח בשביעי ומביא קרבנותיו בח': **מיהל דלוי עלמא לה פליגי.** דכיון דמשכחת טהרה חיילא ממילא: **אלא כי פליגי למילקי ר"י סבר כיון דחיילא לקי.** אפילו לטומאה דמעיקרא דמזר בבית הקברות ור"ל סבר אע"ג דחיילא אהוא לריך למזור מכל דקדוקי מזירות לה לקי אפילו לטומאה דבסוף בי לה הדר וממר: **הא למקום זה וזה זון.** שמניחים לוקין על הטומאה ולדקדוקי מזירות: **חימא לתגלחת זה וזה זון.** שמניחים מגלחין ביום שביעי שלהן: **ליתייה.** אין בין טמא שמזר כו' אלא שטמא שמזר שביעי שלו עולה לו מן המנין ואינו לוקה וטהור שמזר אין ז' שלו עולה לו מן המנין לוקה: **נתקנתיה קמיירי.** לימת מתחילין למנות זה משביעי וזה משמיני לבל לקלוליה לוקה לה קמיירי. א] ואמר לן רבי דהכי נמי מני למיתני אלא טמא שמזר אין מגלח תגלחת טומאה ונזיר טהור שנטמא מגלח ג]זז' וטמא שמזר אין מגלח בשביעי אלא תגלח שביעי שלו עולה לו מן המנין וכל ד]מילי כדמפרש לקמן: **ס"ד מי שהיה טמא ונזר אסור לגלח ולוקה.** וס"מ דכיון דחיילא עליה מזירות דהוי לאסור לגלח לוקה ותיובתא דר"ל. וביולא ובנכנס ה] לא מלי למימר ליה דכהלעיל דהא מוקימנא דמודי ר"ל דחיילא ולקי ליה בשיסורא לבל מילקי לה לקי ואילו הכא ה]משמע דכיון שאסור לוקה אע"ג דלא הדר ואמר: **בעי רבא.** הואיל ואמר ר' יוחנן לוקה ותנן במתניתין כוותיה: **בעי שהייה למלוקות.** דלא לילקי עד לישהי ביה כדי שיעור שמתחויה ו]כדמפרש בסמ' שבועות בפרק ידיעות הטומאה (דף יז.): **נויר.** טהור הנכנס בבית הקברות מ"ט לא בעי שהייה דקא מתרו ביה מלא תכנס לבית הקברות הכא נמי מתרו ביה לא תיגזור ושהייה למה לי:

הלה

הכא במאי עסקינן [ו]א**ין בין טמא שנזר לנזיר טהור שנטמא אלא טמא שנזר שביעי שלו עולה לו למנין ונזיר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו למנין** ואי ס"ד לא חיילא אמאי עולה לו מן המנין [ח]**אמר מר בר רב אשי מיחל כ"ע לא פליגי דחיילא אלא כי פליגי למלקי רבי יוחנן סבר כיון דחיילא לקי ור"ל סבר לא לקי וחיילא איתיביה ר' יוחנן לר"ל מי שנזר והוא בבית הקברות אפילו היה שם שלשים יום אין עולין לו מן המנין ואינו מביא קרבן טומאה קרבן טומאה הוא דלא מייתי הא מילקי לקי עליה בדין הוא דליתני אינו לוקה אלא משום דקא בעי למיתנא סיפא יצא ונכנם עולה לו מן המנין ומביא קרבן טומאה תנא רישא אינו מביא קרבן טומאה ת"ש אין בין טמא שנזר לנזיר טהור שנטמא אלא שטמא שנזר שביעי שלו עולה לו מן המנין ונזיר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו מן המנין הא למלקות זה וזה שוין א"ל לא לתגלחת זה וזה שוין אבל לענין מלקות מאי זה לוקה וזה אינו לוקה ליתנייה בתקנתיה קא מיירי בקלקוליה לא קא מיירי תא שמע מי שהיה טמא ונזר אסור לגלח ולשתות יין ואם גילח ושתה יין ונטמא למתים הרי זה סופג את הארבעים תיובתא ג]**בעי רבא** (ו) **נזיר והוא בבית הקברות תיובתא דר"ל או לא היכי דמי אילימא דאמרי ליה תינזור למה לי שהייה נזיר** (ט) **מאי טעמא לא בעי שהייה דקא מתרי ביה ה"נ קא מתרי ביה אלא**

הלה

הך דקתני מן ז' עולה לו מן המנין משום לימוי קרבן: **הנה"ה** מיחל דכ"ע דחייל. ולכשיטהר מן לריך לחזור לידור נזיר לחייל עליו מנזירות רשמון ויחת השתא דשביעי עולה לו מן המנין ואפילו לא יחזור ויקבל והוא הדין נמי דמודה ר' שמעון בן לקיש ו] (נמי מס שותה יין) לגבי תוך ימי טומאתו משמיט ומתגלחת וכי פליגי למלקי פירוש טומאתו לחוד מי מתרו בו לטומאה ר' יוחנן סבר כיון דחיילא מזירות [נשמר] מילי משמיט יין ומתגלחת [חיילא] נמי לטומאתו מס מתרו בו לגלח ולא יגע ברחמנא לא מעטיה אלא מקרבן לחודיה לקמן ולא ממלקות לטומאתה ור"ש בן לקיש סבר מע"ג דחיילא לשמר מילי לגלח ולמגלחת לא לקי לטומאתה ואפילו לשמר לטומאתה לא לקי ולא לטומאתה לא לקי לגלח ולא לשמר **קרבן** טומאה הוא דלא מייתי הא מילקי לקי. לטומאתה לגלח אפילו תוך שבעה שמקדש לטהר ז] לענין ליטהר עלמו ולעשות מזירות דטהרה לחי [לגלח] לקי הוה ליה למיתני במתני' ואינו לוקה: **משום** דקתני סיפא בו' ומביא קרבן טומאה. דהתם לא שייך למיתני לוקה לטומאתה לתני[ו] מביא קרבן טומאתה לכך לא תנא לעיל ואינו לוקה לטומאתה (וזה אינו לוקה): **הא** למלקות זה וזה שוין. מדלא תני זה לוקה וזה אינו לוקה לטומאתה: **לא הא** להתגלחת זה וזה שוין. ר"מ דלקי לתגלחת [ולא נהירא לישנא] לתגלחת ויין זה וזה שוין כיון דבאיסור תגלחת קמיירי לכן נראה לי לעיל תלמודא הוא דמותיב לפי מה דהוה ס"ד דפליגי וכהנה רבות בתלמוד: א"ל לא לתגלחת זה וזה שוין. פי' לגלח א"ע ללקות על התגלחת וה"ה על היין: אבל לענין מלקות. פי' על הטומאה. בתקנתא מיירי בקלקולא לא מיירי. פי' להזורות לנו תקנתו מתי יתחיל ימי נזירותו. אבל לא מיירי בקלקול להשמיענו הדין אם יעשה עבירה שיטמא למתים אי ישתה יין ויגלח: ה"ז סופג את הארבעים תיובתא. והכא ליכא לשנויי ביוצא ונכנס דמשמע נטמא דומיא דגלח ושתה יין דמיירי

אפילו בלא יוצא ונכנס: בעי שהייה למלקות. שיעור שהייה המפורשת (בז') [בשבועות] למי שנטמא באונס בעזרה שאינו חייב כרת אלא אם כן שהה שיעור השתחואה והלכה למשה מסיני הוא: אי דאמרי ליה לא תנזור למה לי שהייה. כיון דבמזיד

ט א מיי' פ"ו מהל' מזירות הל' ז [מ]:
י ב מיי' שם הל' ט ועי"ש בכ"מ:

גליון הש"ס

גמ' אמר מר בר רב אשי. עיין נדרים דף ד' ע"ב:

הגהות התוספות

1. ל"ל ומוקמינן ליה לקמן כרבי הלה מייל כו'. 2. ל"ל למיתני. 3. ל"ל ולא. 4. ל"ל הלי מגל. 5. ל"ל דכ"ע לא פליגי. 6. ל"ל דפשיטא הוא כיון דתני כו'. 7. תיפת והוא ממקח ול"ל כשנטמא בשוגג.

מוסף רש"י

אלא טמא שנזר שביעי שלו. שטוהל בו, עולה לו למנין. דהואיל ומיט בר קנכן מתחיל למנות מבו ביום, ונזיר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו למנין. דמין לו טהרה עד יום שמיני שמביא קרבנותיו (לקמן יח.). **נזיר והוא בבית הקברות.** מיר שנטמא בתוכ בתוך בית הקברות, דומיא שנטמא בעזרה שלא מתחייב בכניסתו, כגון שנכנס לבית הקברות בשידה מיטה ומגדל ופרע עליו לא מצוייבו גר שההל ונטמא בתוכ בת הקברות והתהרו בו לא ולא יצא, ומיהו לא שהה כדי השתחוה (שבועות יז.). **בעי שהייה למלקות.** קנכן לא שייך הכא כלל, שאין כרת בנזיר שנטמא וקנכן מיר טמא לאו אטען טומאה אחי שלא למיהל עליה מזירות טהרה כשאר נזיר טמא שנזר ועל היין: כי פליגי למלקי. פי' על הטומאה: ר' יוחנן סבר כיון דחיילא. ללקות על היין ועל התגלחת לקי נמי על הטומאה כי היכי דאינו מביא קרבן טומאה: והא דאוטביה ר"ש לר"ל לעיל תלמודא הוא דמותיב לפי מה דהוה ס"ד דפליגי וכהנה רבות בתלמוד: א"ל לא לתגלחת זה וזה שוין. פי' לגלח א"ע ללקות על התגלחת וה"ה על היין: אבל לענין מלקות. פי' על הטומאה. בתקנתא מיירי בקלקולא לא מיירי. פי' להזורות לנו תקנתו מתי יתחיל ימי נזירותו. אבל לא מיירי בקלקול להשמיענו הדין אם יעשה עבירה שיטמא למתים אי ישתה יין ויגלח: ה"ז סופג את הארבעים תיובתא. והכא ליכא לשנויי ביוצא ונכנס דמשמע נטמא דומיא דגלח ושתה יין דמיירי

פי' הרא"ש (המשך)

עד שיקבל. וכ"ת דמיירי בשקבל עליו א"כ ליתני שזה צריך לחזור ולידור וזה אין צריך מיחל כ"ע לא פליגי דחיילא ואינו צריך לקבל עליו שנית וגם לוקה על התגלחת ועל היין: כי פליגי למלקי. פי' על הטומאה: ר' יוחנן סבר כיון דחיילא. ללקות על היין ועל התגלחת לקי נמי על הטומאה כי היכי דאינו מביא קרבן טומאה: והא דאוטביה ר"ש לר"ל לעיל תלמודא הוא דמותיב לפי מה דהוה ס"ד דפליגי וכהנה רבות בתלמוד: א"ל לא לתגלחת זה וזה שוין. פי' לגלח א"ע ללקות על התגלחת וה"ה על היין: אבל לענין מלקות. פי' על הטומאה. בתקנתא מיירי בקלקולא לא מיירי. פי' להזורות לנו תקנתו מתי יתחיל ימי נזירותו. אבל לא מיירי בקלקול להשמיענו הדין אם יעשה עבירה שיטמא למתים אי ישתה יין ויגלח: ה"ז סופג את הארבעים תיובתא. והכא ליכא לשנויי ביוצא ונכנס דמשמע נטמא דומיא דגלח ושתה יין דמיירי

נוסחת הריב"ן

ו] הריני מיר ונכנס: ז] כ"ל בתוס' כאן גליון וממר לן רבי: ח] מגלח תגלחת טומאה דמיר טהור שנטמא מגלח ג' כו': ט] מילה כדמפרש: י] תגן: ו] כלי שיעור השתחויה מיוכרנו לקמיה דקאי כדמפרש כו':

הגהות הב"ח

(א) גמ' בעי רבא. נזר והוא בבית הקברות: (ב) שם מיר טהור מ"ט לא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] רש"י ד"ה בתקנתיה קמיירי וכו' וממר לן רבי דהכי נמי מני למיתני אלא טמא שמיר. ר"ל עיין ל"מ זה דוקא לפי' קמא בתוס' ד"ה לא הא וכו' ודו"ק: ב] תד"ה אין בין מיר טמא וכו' כשהזה ג' ושה בז' וטבל יום ז' עולה בל"ל: ג] ד"ה ומיר טהור שנטמא וכו' בשאומו יום מתחיל למנות מיירות טהרה מוקמינן ליה לקמן בל"ל: ד] בא"ד ניון דהאי תנא נתיב לפרושי הכא מאי מיכא בל"ל: ה] בא"ד זה שומה ניון ומטמא לגלח לקי וזה לקי בפרי הקונטרס. מלוח בפרי הקונטרס מתחק וכ"ב בפרק"ק לקמן בל"ל ועי' ל"מ ודו"ק: ו] ד"ה הגה"ה מיחל דכ"ע דחייל וכו' וה"ה נמי דמודה ר"ש ב"ל לקי לטומאתה וכו' ואינו לוקה לטומאתה בל"ל: ז] ד"ה קרבן טומאה הוא דלא מייתי הא מילקי לקי. לטומאתה לגלח אפילו תוך שבעה שמקדש לטהר אפילו תוך שבעה שמקדש לטהר ה] ד"ה בתקנתא קמיירי וכו'. דהייט קלקול גופיה בלתקון ליה וכו' בל"ל ל"מ: ט] ד"ה מילמא דאמרי ליה לא תנזור וכו' דאמרי ליה לא תנזור וכו' דלגלח ניים לא מעשה הוא. ר"ב בקבל ניוהא דמוקי לה למייר בשלא קבל עליו מיירות בלא לשון נדר אלא טמא שנזר ז' עולה לזמן המנין לפי שאינו צריך להביא קרבן ומתחיל למנות מיד אחר שהזה וטבילה וקיבל עליו נזירות ונכנס וקמ"ל אע"ג דלא קבל עליו קבלה גמורה אלא אמר הריני נזיר (בנזירות) [הרי נזיר] אלא טמא שנזר ז' עולה אע"ג דלא הדר ואמר הריני נזיר כשאר נזירות עד אחר הבאת קרבנותיו דכתיב וקדש ראשו ביום ההוא ואי ס"ד לא חיילא אמאי עולה לו מן המנין הא אין עליו נזירות כלל